

**EVERY
CASUALTY
COUNTS**

СТАНДАРТИ ОБЛІКУ ПОТЕРПІЛИХ: РЕЗЮМЕ

Зміст

СТАНДАРТИ ОБЛІКУ ПОТЕРПІЛИХ: РЕЗЮМЕ	2
ПРИНЦИПИ ОБЛІКУ ПОТЕРПІЛИХ	3
1. Не завдати шкоди	3
2. Прозорість	3
3. Інклюзивність	3
4. Послідовність	3
5. Відповідальність	4
ОСНОВНІ ЦІЛІ ЗБОРУ ДАНИХ ДЛЯ РЕЄСТРАТОРІВ ПОТЕРПІЛИХ	5
СТАНДАРТИ ОБЛІКУ ПОТЕРПІЛИХ	7
1. Організаційна прозорість	7
2. Методологія	7
3. Визначення та категоризація	8
4. Безпека	8
5. Публікація даних про нещасні випадки	9

СТАНДАРТИ ОБЛІКУ ПОТЕРПІЛИХ: РЕЗЮМЕ

Цей документ є коротким, простим і доступним зведенням Стандартів обліку потерпілих. З повним текстом документу можна ознайомитись тут www.everycasualty.org.

Стандарти обліку потерпілих були розроблені Мережею реєстраторів потерпілих з Кожна жертва має значення, щоб просувати передовий досвід, заохочувати гармонізацію та забезпечувати більш широке використання роботи реєстраторів потерпілих. Ці стандарти не призначені для використання в якості оперативних вказівок. Натомість, Стандарти мають на меті заохотити реєстраторів потерпілих розглянути важливі аспекти належної практики та те, як їх можна застосувати до їхніх власних проектів реєстрації потерпілих.

Окрім надання допомоги особам, що здійснюють облік потерпілих, ці Стандарти мають на меті полегшити використання та обмін даними про потерпілих. Вони надають кінцевим користувачам даних про потерпілих об'єктивні, вимірювані критерії, які допомагають їм вирішити, чи і як використовувати дані про потерпілих, представлені різними джерелами.

Для розширення сфери застосування та використання стандартів, цей звіт було перекладено на низку найбільш актуальних мов для існуючих та потенційних реєстраторів потерпілих. Для отримання додаткової інформації та ресурсів, будь ласка, зв'яжіться з Every Casualty.

ПРИНЦИПИ ОБЛІКУ ПОТЕРПІЛИХ

Під час розробки стандартів було узгоджено п'ять основних принципів. Усі стандарти, представлені тут, ґрунтуються на цих принципах, цих принципів необхідно дотримуватись протягом усієї роботи над будь-яким проектом.

1. Не завдати шкоди

Уникнення подальшої шкоди для живих є настільки фундаментальним принципом обліку потерпілих, який впливає з медичної етики, що може превалювати над іншими чотирма принципами. Він застосовується до всіх аспектів обліку потерпілих, від збору даних до правил безпеки та публікації даних.

2. Прозорість

Облік потерпілих повинний бути якомога прозорішим щодо всіх аспектів діяльності, включаючи організаційну структуру, методологію та правила безпеки персоналу, свідків та даних. Прозорість сприяє збільшенню довіри до даних, допомагає забезпечити їх точну інтерпретацію та заохочує корисну перевірку.

3. Інклюзивність

Реєстратори потерпілих не повинні бути політично нейтральними, але повинні прагнути включати всі події та летальні випадки, що трапляються в рамках проекту, використовуючи визначення, однакові для всіх сторін. Реєстратори потерпілих повинні чітко вказувати, які дані, якщо такі є, вони виключають зі свого запису та чому. Це може включати, наприклад, труднощі зі збором інформації від громад, які супротивні політичній чи громадській приналежності реєстратора.

4. Послідовність

Послідовність, особливо в методах збору та обробки даних, має вирішальне значення для забезпечення того, щоб облік потерпілих міг використовуватися для значущих порівнянь за часом та місцем. Коли методи змінюються у відповідь на зміни зовнішніх обставин, вони повинні бути ретельно продумані та чітко зазначені, щоб забезпечити стабільну якість даних.

5. Відповідальність

Реєстратори потерпілих повинні діяти відповідально по відношенню до всіх потерпілих або залучених до їх роботи, включаючи їх джерела та персонал. Виконання обов'язків має бути прозорим, щоб забезпечити довіру тих, хто надає та використовує цю інформацію.

ОСНОВНІ ЦІЛІ ЗБОРУ ДАНИХ ДЛЯ РЕЄСТРАТОРІВ ПОТЕРПІЛИХ

Реєстратори потерпілих встановлюють вимоги щодо збору інформації відповідно до конкретних цілей свого проекту. Однак існує мінімальний пакет основоположної інформації, якого повинні дотримуватися всі реєстратори потерпілих. Цей пакет включає:

ОСНОВНІ ЦІЛІ ЗБОРУ ДАНИХ	
Місцезнаходження	Зареєструйте найвищий доступний рівень деталізації, наприклад, назву міста чи села або навіть повні координати GPS, якщо це можливо.
Дата / Час	Ретельно задокументуйте усі деталі, включаючи дату та час, якщо вони відомі.
Джерела походження інформації	Задокументуйте такі категорії джерел, як інформаційні випуски, офіційні документи, краудсорсинг або покази свідків. Зазвичай слід зберігати джерела та посилання на звіти про потерпілих. Делікатна інформація, така як показання свідків, має бути захищеною.
Кількість потерпілих	Якщо інформація про осіб, загиблих в результаті конкретного інциденту, недоступна, зафіксуйте кількість жертв як тимчасовий захід, доки не вдасться отримати докладнішу інформацію.
Ім'я	Задокументуйте ім'я кожного потерпілого згідно з місцевими положеннями. Переконайтеся в тому, що можна включити різні імена для однієї людини, коли це необхідно (наприклад, прізвисько чи псевдо).
Вік	Задокументуйте дату народження або вік кожної жертви на момент їх смерті чи зникнення. Якщо ця інформація недоступна, задокументуйте, чи була жертва дитиною чи дорослим, використовуючи прозорі та узгоджені критерії. Інші категорії, такі як немовля, дитина, підліток або старший, повинні застосовуватися постійно, якщо вони використовуються.
Стать	Задокументуйте стать кожної особи, якщо це можливо.
Подробиці смерті	Ця інформація може бути організована різними способами, наприклад, за зброєю, медичними причинами смерті або описом інциденту.
Залучені особи	Задокументуйте групи та / або особи, про яких повідомлялося, котрі були залучені в інциденті, включаючи присутні сторони конфлікту та групи або особи, які взяли на себе відповідальність.

СТАНДАРТИ ОБЛІКУ ПОТЕРПІЛИХ

1. Організаційна прозорість

Реєстратори потерпілих повинні завжди:

- бути прозорими щодо свого завдання та мети обліку.
- зробити інформацію про їх методологію прозорою та загальнодоступною.

Реєстратори потерпілих повинні намагатися:

- надавати інформацію про політичну чи іншу приналежність, яка може скомпрометувати їх відданість до проведення вичерпної реєстрації.
- зробити організаційну структуру своєї організації прозорою та доступною для усіх зацікавлених сторін.
- зробити інформацію про джерело фінансування прозорою та загальнодоступною.

2. Методологія

Реєстратори потерпілих повинні завжди:

- мати чіткі засоби роботи як з документальними доказами так і з показаннями свідків.
- мати послідовну та добре організовану систему обробки інформації, одночасно залишаючи місце для людських суджень та гнучкості.
- систематично записувати певні фрагменти інформації.
- мати процес підтвердження та оцінки зібраних даних.
- мати систему вирішення розбіжностей між джерелами інформації.
- мати способи уникнення або вирішення подвійної документації.

Реєстратори потерпілих повинні намагатися:

- використовувати кілька незалежних джерел інформації для кожного запису, наскільки це можливо.
- бути в курсі усіх потенційних джерел інформації, які їм доступні, а також їх сильних сторін та обмежень.
- розглянути можливість використання шкали оцінок для визначення надійності кожного джерела інформації та відкрите для перегляду.
- не відкидати жодного джерела інформації, яке може надати відповідну інформацію, навіть якщо надана інформація є мінімальною.
- зберігати кожний актуальний документ.
- прагнути підтвердити свої дані кількома незалежними джерелами.
- встановити процедури для забезпечення послідовного введення даних.
- тримати усі записи даних відкритими для виправлення та включення нової інформації.

- розподілити процес реєстрації потерпілих між різними особами, щоб спростити роботу та мінімізувати людські помилки.
- забезпечити співробітникам можливість перегляду записів, виконаних один одним, перш ніж підтвердити інцидент/особу.

3. **Визначення та категоризація**

Реєстратори потерпілих повинні завжди:

- встановити чіткі критерії включення та виключення, які відкрито пояснюються.
- вибрати визначення та категорії, що відповідають їхньому контексту та призначенню.
- визначити початковий набір інформаційних питань, категорій та визначень перед початком реєстрації потерпілих та послідовно застосовувати їх у процесі реєстрації.

Реєстратори потерпілих повинні намагатися:

- мати можливість у разі потреби охарактеризувати інформацію як „невизначену” чи „попередню”.
- розглянути питання категоризації при побудові їх бази даних.
- фіксувати смерть невстановлених осіб згідно можливого рівня деталізації.
- проконсультуватися та/або скласти бази даних зниклих осіб, щоб допомогти з'ясувати долю невідомих потерпілих.

4. **Безпека**

Реєстратори потерпілих повинні завжди:

- пам'ятайте, що ризики змінюються, та визначте конкретні ризики, пов'язані з кожною фазою циклу реєстрації потерпілих.
- отримати проінформовану згоду свідків, яка відповідає усім призначенням використання їхньої інформації.
- чітко визначити стосунки з усіма працівниками за допомогою письмових або усних договорів, вимагаючи конфіденційності та ексклюзивності, коли це доречно.
- забезпечити, щоб увесь персонал знав, розумів, погоджувався та мав доступ до заходів безпеки, що наявні для їхнього захисту.
- розробляти та надавати протоколи безпеки для своїх працівників, включаючи навчання за необхідності.
- гарантувати рівень доступу до психологічної підтримки для своїх працівників.
- мати план зберігання даних перед початком їх збору, включаючи положення щодо резервного копіювання.
- враховувати юридичні, технологічні та людські фактори при вирішенні питань безпеки даних, включаючи закони про захист даних.

- чітко визначити свої вимоги щодо захисту даних при обміні даними з іншими зацікавленими сторонами.
- план дій на випадок порушення безпеки даних.
- ретельно оцінити, чи використовувані ними інструменти відповідають критеріям безпеки даних.

Реєстратори потерпілих повинні намагатися:

- проводити постійну оцінку ризиків, щоб забезпечити безпеку осіб, яких вони залучають до своїх операцій з реєстрації потерпілих.
- проаналізувати, який ризик пов'язаний із типом даних, які вони збирають.
- збирати лише ту інформацію, яка їм потрібна і яку можна захистити належним чином.
- знати постачальників гуманітарної допомоги та підтримки прав людини в тій місцевості, де вони працюють, щоб вони могли направляти до них свідків за допомогою у випадку потреби.
- забезпечувати різні рівні доступу до конфіденційних даних в межах організації згідно принципу службової необхідності.
- планувати, як вони будуть архівувати дані, коли проект закінчиться.

5. Публікація даних про нещасні випадки

Реєстратори потерпілих повинні завжди:

- повідомити, якщо опублікована інформація є недостатньо підтвердженою незалежними один від одного джерелами, щоб вважати її повністю підтвердженою.

Реєстратори потерпілих повинні намагатися:

- при прийнятті рішення про публікацію інформації, слід розглянути усі способи подання інформації, а також тих, для кого вона може бути корисною.
- визначити причини рішення не публікувати певні дані.
- сукупні опубліковані дані відповідають меті проекту, але завжди враховувати кінцеву мету - розпізнавання кожного потерпілого.
- оцінити та визначити найбільш ефективні способи передачі даних.
- завжди намагатися публікувати дані місцевою мовою (мовами) регіону, де базується їх діяльність.
- розглядати можливість проведення інформаційно-роз'яснювальних заходів для залучення важливих цільових аудиторій до взаємодії з їхніми даними.
- прагнути якомога ширше ділитися своїми даними, щоб уникнути дублювання роботи, але вирішувати рівень деталізації, який надаватиметься у кожному конкретному випадку.